

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים
ו.ש.
ע"י ב"כ עו"ד גולדשטיין יגאל ו/או גולשטיין איריס ו/או
בסרמן צביקה

נגד

משיבים
א.ו.
ע"י ב"כ עו"ד אליעזר עמר ואח'

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין, בתיק ע"ר 15-10-45561), מיום 1.1.2017, בו התקבל ערעור המשיבה על החלטת רשות ההוצאה לפועל (כב' הרשמת יעל טימנס), מיום 1.10.2015, והחלטת הרשמת בוטלה.

העובדות הצריכות לעניין:

המבקש והמשיבה (להלן ביחד: "הצדדים") הינם בני זוג לשעבר.

בין הצדדים התנהלו ומתנהלים עד היום הליכים משפטיים בבית ה"ד הרבני האזורי באשדוד (להלן: "בית ה"ד הרבני") ובבית המשפט לענייני משפחה באשדוד.

בתקופת נישואיהם היו הצדדים הבעלים של בית שהזכויות בו רשומות על שם שניהם בחלקים שווים ביניהם (להלן: "הנכס").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

- 1 ביום 6.6.13 מינה ביה"ד הרבני באשדוד את עו"ד גיל שחף, בא-כוח המערערת דאז, ואת עו"ד יגאל
2 גולדשטיין שהינו בא-כוח המשיב גם היום, ככונסי נכסים על זכויות הצדדים בנכס (להלן: "כונסי
3 הנכסים").
- 4
- 5 ביום 24.11.13 נכרת הסכם מכר בין כונסי הנכסים ובין הצדדים, בגדרו רכשה המערערת את זכויותיו
6 של המשיב בנכס.
- 7
- 8 ואלו ההוראות בהסכם המכר אשר רלוונטיות לענייננו:
- 9 ג. התמורה
- 10 3. בתמורה למילוי מלוא התחייבויות המוכר כלפי הקונה עפ"י הוראות הסכם זה,
11 ישלם הקונה בגין הנכס מחצית התמורה מסך של 1,940,000 ₪ (סך כל התמורה)
12 בקיזוז מחצית יתרת משכנתא לסילוק בסך של כ-120,000 ₪ (סך כל יתרת
13 המשכנתא) בקיזוז מחצית יתרת חוב לעריית אשדוד בסך של כ-40,000 ₪ (סך כל
14 יתרת החוב).
- 15 מבלי לפגוע באמור לעיל ישלם הקונה בנוסף על האמור לעיל סך של כ-2% + מע"מ
16 מסך כל התמורה (מחצית שכר טרחת כונסי הנכסים) אשר ישולמו ישירות
17 לחשבון הנאמנות ע"ש כונסי הנכסים.
- 18 ...
- 19 4. התמורה תשולם ע"י הקונה באופן, במועדים ובשיעורים כדלקמן:
- 20 4.1 סך בשיעור של 10% (194,000 ₪ כמאה תשעים וארבע אלף ₪) שולם ביום
21 18.11.13 והועבר לחשבון נאמנות...
- 22 מסכום זה ישולם תחילה שכ"ט כונסי הנכסים, עוה"ד גיל שחף ועוה"ד יגאל
23 גולדשטיין בשיעור של 2% + מע"מ, כל אחד.
- 24 לאחר מכן תשולם מחצית יתרת המשכנתא לסילוק – חלקו של המוכר
25 לאחר מכן ישולם מחצית חוב לעריית אשדוד – חלקו של המוכר.
26 יתרת הכספים תועבר לידי המוכר.
- 27 4.2 סך בשיעור של 300,000 ₪ ישולמו לחשבון הנאמנות ע"ש כונסי הנכסים עד ליום
28 18.2.14 וישולמו למוכר.
- 29 במעמד התשלום דנא ישלם הקונה מחצית יתרת המשכנתא לסילוק ומחצית יתרת
30 חוב לעריית אשדוד – חלקו של הקונה.
- 31 לאחר ביטול הערת האזהרה לטובת הבנק הממשכן והסרת העיקול לטובת עיריית
32 אשדוד וביטול צו כינוס הנכסים – תירשם הערת האזהרה לטובת הקונה.
- 33 4.3 עד ליום 18.7.14 ישלם הקונה יתרת הכספים כאמור בסעיף 3 לעיל, כספים אלו
34 יועברו לחשבון נאמנות ע"ש כונסי הנכסים וישולמו למוכר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

- 1 5. למען הסר ספק יובהר כי כל כספי המכר יוחזקו בנאמנות בידי כונסי הנכסים עד
2 למתן אישור בית הדין הרבני המוסמך לעסקה.
3 ...
4 הפרת ההסכם ז.
5 22. במקרה של הפרת הוראה יסודית מהוראת הסכם זה ע"י מי מהצדדים, הצד
6 הנפגע יהיה זכאי, לאחר מתן התראה בכתב ומראש של 30 ימים:
7 א. לפיצוי קבוע מוסכם ומוערך מראש בסכום של 10% מסך מלוא התמורה,
8 אשר מגיעה בגין מכירת הנכס, ללא כל צורך בהוכחת נזק.
9 ב. הצדדים מצהירים ומאשרים כי הם מוצאים את סכום הפיצויים, הנזכר
10 בסעיף (א) לעיל, כמתאים והולם לנזק העתיד להיגרם למי מהם כתוצאה
11 מהפרה יסודית של ההסכם, והם מוותרים בזאת מראש על כל טענה בקשר
12 עם הפיצוי המוסכם הנ"ל ו/או שיעורו.
13 ג. אין באמור בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בזכויות כל צד עפ"י הוראות חוק
14 החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 ומיתר זכויותיהם
15 החוקיות האחרות של הצדדים, על פי כל דין לרבות הוכחת נזק גדול יותר,
16 אם אכן נגרם כתוצאה מהפרת ההסכם על ידי אחד הצדדים.
17 23. מוסכם על הצדדים כי הוראות סעיפים 3, 4, 6 (על סעיפי המשנה שלהם) של
18 הסכם זה הינן עיקריות ויסודיות לצורך ביצועו, והפרתן או הפרת כל אחת מהן
19 תהווה הפרה יסודית של ההסכם. ואולם, איחור בביצוע איזה מההתחייבויות
20 של הצדדים על פי הסכם זה, שלא יעלה על 7 ימים, לא יהווה הפרה של
21 ההסכם" (כל ההדגשות במקור) להלן: "הסכם המכר".
22
23
24 ביום 16.12.13 אישר בית הדין הרבני את הסכם המכר ונתן לו תוקף של פסק דין. במועד זה, אף
25 הוסכם כי גובה שכר הטרחה של כל אחד מכונסי הנכסים יעמוד על 2%, ללא מע"מ, זאת במקום
26 הסכום המופיע בהסכם המכר בשיעור של 2%, בצירוף מע"מ (ס' 3 להסכם המכר). כן, תוקנה טעות
27 סופר בהסכם המכר, כך שמועד מסירת החזקה בנכס נקבע ליום 18.2.14.
28
29 לאחר אישורו של הסכם המכר התקיימו לפני ביה"ד הרבני הליכים נוספים הנוגעים להסכם וכן
30 הוחלפו בין באי-כוח הצדדים תכתובות הנוגעות לטענות המשיב בדבר הפרתו.
31
32 ביום 10.9.14 העבירה המשיבה לחשבון הנאמנות תשלום אחרון בסך של 38,800 ₪.
33 ביום 4.11.14, הגיש המבקש ללשכת ההוצאה לפועל בתל אביב (להלן: "לשכת ההוצאה לפועל")
34 בקשתו לביצוע פסק דין כספי כנגד המשיבה על סך של 194,000 ₪. טענת המבקש נגעה לסכום של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

- 1 38,800 ₪, אותו לטענת המבקש היה על המשיבה לשלם עד ליום 18.7.14, אך הוא שולם בפועל כאמור
2 ביום 10.9.14. לכן, טען המבקש כי קמה לו הזכאות לפיצוי המוסכם הקבוע בסעיף 22 א' להסכם
3 המכר בסך של 194,000 ₪.
4
5 ביום 25.11.14 הגישה המשיבה ללשכת ההוצאה לפועל בקשה בטענת "פרעתי", מבלי שהיא מיוצגת.
6
7 ביום 31.3.15 התקיים דיון לפני כב' רשמת ההוצאה לפועל בנוכחות המבקש ובא כוחו וכן המשיבה
8 אשר לא הייתה מיוצגת דאז. בדיון זה נחקרו הצדדים, ובתום הדיון ניתן צו להגשת סיכומים מטעמים.
9
10 ברם, במקום הגשת הסיכומים, הגישה המשיבה ללשכת ההוצאה לפועל ביום 6.7.15 בקשה לסגירת
11 תיק הוצאה לפועל ובקשה לביטול כל הליכי ההוצאה לפועל, באמצעות באי-כוחה. עיקרי טענותיה של
12 המשיבה בבקשתה זו היו, כי התנהלות המבקש נגועה בחוסר תום לב קיצוני, תוך שיש לו חלק נכבד
13 בהפרות הנטענות, ובכלל זה הוא לא פינה את הנכס במועד; כן נטען, כי המבקש כלל לא פירט אודות
14 ההפרה הנטענת, אינו מציין אילו סכומים לא שולמו לו, באילו מועדים היו צריכים להיות משולמים
15 ולא שולמו, אינו מציין על ידי מי לא שולמו (האם על ידי המשיבה או על ידי כונס הנכסים) בפרט בשים
16 לב לכך שמדובר בהליך כינוס נכסים אשר הכספים בגינו הופקדו אצל כונסי הנכסים אשר היו אמורים
17 להעבירם לידי המבקש; מכל מקום, כך לטענת המשיבה, לא ניתן להכריע בסוגיות אלו במסגרת הליכי
18 הוצאה לפועל, אלא נדרשת ביחס לכך קביעה שיפוטית; עוד נטען כי בקשת הביצוע אינה בסמכות
19 רשמת ההוצאה לפועל, שכן סכום התמורה אשר נקבע בהסכם אינו קבוע וסופי, אלא הינו על דרך של
20 הערכה לאחר תשלום חוב המשכנתא והחוב לעיריית אשדוד; בנוסף נטען כי בעוד שבסעיף 22 להסכם
21 העוסק בהפרה נכתב הביטוי "מלוא התמורה" אין הגדרה של ביטוי זה בהסכם המכר, כך שמדובר
22 בסעיף שפירושו אינו ברור ונדרשת קביעה שיפוטית גם בקשר לכך; ולבסוף, נטען שלכל היותר היקף
23 הפיצוי המוסכם נגזר מתוך סכום התמורה אותו היה על המשיבה לשלם, קרי סך של כ-870,000 ₪,
24 ולא מתוך שווי הנכס במלואו בסך של 1,940,000 ₪.
25
26 לאחר קבלת תגובת המבקש לבקשה וכן תשובת המשיבה לה, בהחלטתה מיום 1.10.15, דחתה כב'
27 הרשמת את הבקשה לסגירת תיק ההוצאה לפועל. בהחלטתה קבעה כב' רשמת את הדברים הבאים
28 (לפי סדרם בהחלטה):
29 א. תחילה, דחתה כב' הרשמת את טענת המשיבה לפיה המבקש לא פירט בבקשת
30 הביצוע די הצורך מהי אותה הפרה אשר לטענתו ביצעה המשיבה. לעניין זה מצאה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

- 1 כב' הרשמת שעיון בהסכם המכר מעלה כי עד ליום 18.7.14 היה על המשיבה לשלם
2 את מלוא התמורה ומנספחי בקשת הביצוע עולה שהתשלום בסך של 38,800 ₪ הועבר
3 לבסוף רק ביום 10.9.14. לאור זאת, קבעה כב' הרשמת שאין מחלוקת כי המשיבה
4 איחרה בביצוע התשלומים על פי הסכם המכר.
- 5 ב. כן קבעה כב' הרשמת כי מעיון בהסכם המכר עולה שהסעיפים הדנים בתמורה
6 והמועדים לתשלומה הוגדרו כסעיפים בעלי הוראות יסודיות אשר הפרתם מקימה
7 עילה לקבלת הפיצוי המוסכם. לפיכך, מצאה כב' הרשמת כי לא נסתרה טענת
8 המבקש שהמשיבה הפרה את ההסכם הפרה יסודית המקימה עילה לתשלום הפיצוי
9 המוסכם על ידה.
- 10 ג. בנוסף, דחתה כב' הרשמת את טענת המשיבה לפיה לשכת ההוצאה לפועל אינה
11 האכסניה המתאימה לניהול הדיון בשאלת הפרת ההסכם והזכות לפיצויים. בקשר
12 לכך קבעה כב' הרשמת שהסכם המכר ברור די הצורך ולכן הוא בר אכיפה בלשכת
13 ההוצאה לפועל, מבלי שיהא צורך בהגשת תביעה חדשה לאכיפתו. כן קבעה כב'
14 הרשמת שאין מקום לפנות בשאלות הבהרה ו/או הכרעה לעניין ההפרה לביה"ד
15 הרבני. משכך, סיכמה כב' הרשמת וקבעה שהמבקש פתח את תיק ההוצאה לפועל
16 כדין וניתן היה לבקש את אכיפת הפיצוי המוסכם במסגרת זו.
- 17 ד. כב' רשמת גם דחתה את טענת המשיבה בנוגע לחוסר תום ליבו של המבקש וקבעה
18 כי דרישת המבקש שהמשיבה תמלא את החיובים המוטלים עליה בהתאם להסכם
19 המכר היא לגיטימית ואינה בגדר חוסר תום לב.
- 20 ה. כמו כן דחתה כב' הרשמת את טענת המשיבה לפיה היקף הפיצוי המוסכם נגזר מתוך
21 סכום התמורה אותו היה על המשיבה לשלם לידי המבקש, קרי סך של כ-870,000 ₪,
22 ולא מתוך מלוא שווי הנכס בסך של 1,940,000 ₪. בקשר לכך, מצאה כב' הרשמת כי
23 סעיף 22 להסכם המכר, בו נקבע גובה הפיצוי המוסכם, הוא בהיר, כך שאין כל מקום
24 לפנות לביה"ד הרבני לצורך קבלת הבהרה בנוגע לכך.
- 25 ו. כן קבעה כב' הרשמת כי יש בסכומים אותם היה על המשיבה לשלם עבור יתרת
26 הלוואת המשכנתא ובגין החוב לעיריית אשדוד כדי להשפיע על הסכום אותו היה על
27 המשיבה לשלם לידי המבקש ולא על התמורה המלאה, קרי מלוא שווי הנכס בסך של
28 1,940,000 ₪, ומכאן מצאה כב' הרשמת שגם בטענה זו אין כדי להצביע על אי-
29 בהירות באשר לסכום הפיצוי המוסכם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1 ז. ולבסוף, חייבה כב' הרשמת את המשיבה בהוצאות המבקש בגין הבקשה בסך של
2 1,500 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית .

3
4 המשיבה לא השלימה עם החלטת כב' הרשמת והגישה ערעור לבית המשפט קמא. במסגרת דיון
5 בערעור הוסכם כי הסכום שבמחלוקת (בסך של 243,046 ₪) יופקד בקופת בית המשפט עד להכרעה
6 בערעור ובכפוף לכך יבוטל עיקול אשר הוטל על הנכס ע"י המשיב בלשכת ההוצאה לפועל. הצדדים
7 הגישו לפני בית המשפט קמא את טענותיהם, ביהמ"ש קמא קיים ישיבת הוכחות במהלכה נחקרו
8 הצדדים ובסופה הורה על הגשת סיכומים. לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים נתן בית המשפט קמא את
9 פסק-דינו ביום 1.1.2017.

פסק דינו של בית המשפט קמא

10
11
12
13 בית המשפט קמא מצא כי ההכרעה בשאלת זכאות המבקש לפיצוי המוסכם, בהתייחס לשלוש סוגיות
14 שפורטו בפסה"ד בהרחבה, מחייבת פרשנות וקביעות מהותיות אשר אינן בסמכות רשמת ההוצאה
15 לפועל, וכי משכך דין הערעור להתקבל. בנוסף מצא בית המשפט קמא לקבל את הערעור נוכח
16 התנהלות המבקש בנוגע לביצוע הסכם המכר ובעת הגשת ההליך בלשכת ההוצאה לפועל, משעובר
17 לנקיטתו נקט המבקש בבקשה לביטול הסכם המכר ולקביעת זכאותו לפיצוי המוסכם בפני בית הדין
18 הרבני.

19
20 בית המשפט קמא קיבל את הערעור מחמת היעדר סמכות הרשמת למתן ההחלטה שנתנה במסגרת
21 של הליכי הוצאה לפועל, והורה על ביטול החלטת הרשמת. קבלת הערעור נעשתה מבלי שטענות
22 הצדדים באשר לפרשנות סעיפי ההסכם הוכרעו לגופן וביהמ"ש קבע כי ניתן לבחון את הדברים בהליך
23 מתאים לכך בבית הדין הרבני, והורה שהכספים שהופקדו בקופת בית המשפט ישוחררו לידי המשיבה
24 רק לאחר יום 31.1.17 (על מנת לתת שהות בידי המבקש לנקוט בהליך כאמור).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

טענות המבקש בבקשת רשות הערעור

1

2

3 המבקש לא השלים עם פסק-דינו של בית המשפט קמא והגיש את בקשת רשות הערעור שלפניי.
4 לטענתו, בקשת רשות הערעור מעוררת "שאלה משפטית וציבורית חשובה החורגת מעניינם הפרטי
5 של הצדדים שבכותרת. שכן פסק הדין של הערכאה דה למטה ניתן תוך בחינת הסוגיה הנדונה
6 בעיניים סובייקטיביות במקום אובייקטיביות". לטענת המבקש "בפסק דין בן 23 עמודים, פירט
7 ביהמ"ש הנכבד את הדרך בה הגיע לתוצאה הרצויה לו, שהיא לשיטת המבקש, מנותקת מהראיות
8 העובדתיות הפשוטות מאוד, ואשר פסק הדין עצמו העלה שאלות פרשניות שלא התקיימו לכתחילה
9 ואין קיימות כלל, עליו נשענו אדני פסק הדין. משכך, יטען המבקש, פסק הדין שגוי משפטית בהיותו
10 מתעלם מהראיות העובדתיות ומסימני האמת הברורים, ובהיותו מניפולציה משפטית שתכליתה
11 להצדיק את פסק הדין שמעוות את הדין" (סי' 29-30 לבר"ע). בהמשך בקשת רשות הערעור מתייחס
12 המבקש לאותן שלוש סוגיות שעלו מפסה"ד בהן סבר ביהמ"ש קמא כי הכתוב בהסכם טעון פרשנות
13 (שאינה בסמכות הרשמת) ומסביר מדוע ההסכם בסוגיות אלו ברור דיו ואינו זקוק לפרשנות
14 ו"ביהמ"ש שלערעור היה מגמתי באופן בו צידד בטענות המופרכות והסותרות של המשיבה
15 והווירטואוזיות הפרשנית בה נקט ביהמ"ש כדי לקרוא לתוך החוזה דברים שאין בו, אינה אלא
16 מגמתית" (סי' 103 לבר"ע).

17 המבקש טוען כי "החלטת בית המשפט שלערעור קראה לתוך ההסכם שאלות שאין בו, עיוותה את
18 האמור בהסכם ויצקה פרשנויות מגוונות אך מנותקות מההסכם ומהמציאות העובדתית, באופן
19 מגמתי" (סי' 128 לבר"ע). המבקש עותר למתן רשות ערעור וקבלת הערעור באופן שפסה"ד יבוטל וכי
20 ייקבע כי המשיבה הפרה את ההסכם הפרה יסודית וחייבת לשלם את הפיצוי המוסכם בגובה של
21 194,000 ₪ המהווים 10% ממלוא התמורה, כשסכום זה צמוד למדד ונושא ריבית מיום הפרה ועד
22 התשלום בפועל.

23

24

דיון והכרעה

25

26 לפנינו בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה, בו
27 נדונו טענות המבקש בערעור על החלטת רשמת ההוצל"פ (אותו הגישה המשיבה). במצב
28 דברים זה, תחול אמת-מידה מחמירה יותר למתן רשות ערעור. אמת מידה זו דורשת, ככלל,
29 שהעניין יעורר שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינם של הצדדים הישירים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1 למחלוקת, שנפל בהחלטת הערכאות דלמטה פגם דיוני היורד לשורש העניין, או שייגרם
2 למבקש עיוות דין אם לא תינתן רשות ערעור (ראו דברי בית המשפט המחוזי ברע"א (מחוזי
3 חי') 18089-07/11 הבונים א.ח. אחים חמוד בע"מ נ' מועצה מקומית כפר מנדא (פורסם בנבו,
4 4.9.2011) וברע"א (מחוזי ת"א) 46733-07/11 שטרית נ' בנק דיסקונט פס"י (פורסם בנבו,
5 26.2.2012) אשר החיל את הלכת ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה)
6 בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) על בקשת רשות לערער מעין אלה).

7
8
9 בעניינינו, לא מצאתי כי נפל פגם דיוני היורד לשורש העניין או כי קיימת חשיבות החורגת
10 מן העניין שיש לצדדים הישירים בהכרעה במחלוקת אותן מעלה המבקש בטענותיו אשר
11 נדונו ונדחו על-ידי בית המשפט קמא. כמו כן לא מצאתי כי במקרה דנן שיקולי הגינות
12 מצדיקים מתן רשות ערעור.

13
14 לכאורה- עסקינן בבקשת רשות ערעור העוסקת בסוגיה משפטית – סמכותה של רשמת
15 ההוצאה לפועל לאכוף ביצועו של פסק-דין שניתן בהסכמה, ושנטען לגביו כי דורש הוא
16 פרשנות. ברם, בפועל, כפי שיובהר להלן, בפן המשפטי, אין כל מחלוקת בין הצדדים
17 והשאלות העיקריות המתעוררות במקרה דנן, הן כולן שאלות עובדתיות הקשורות לנסיבות
18 המקרה הספציפי.

19
20
21 אין מחלוקת כי שאלת היותו של הסכם שקיבל תוקף של פסק-דין בר-אכיפה בהליכי הוצאה
22 לפועל, תלויה במידת בהירותו.

23
24 ההלכה הנוגעת לכך סוכמה ע"י בית המשפט העליון (כב' השופט גרוניס) ברע"א 5112/07 סיבוני
25 נ' יזרעאלי (פורסם בנבו, 28.1.08):

26 "...לעובדה שמדובר בפסק דין שניתן בהסכמה עשויה להיות השלכה במישורים שונים. השאלה
27 המתעוררת בעניינינו היא איזו השלכה יש למאפיין ההסכמי שבפסק הדין על אופן אכיפתו. ברמה
28 העקרונית, בפני בעל דין המבקש לאכוף פסק דין מוסכם פתוחים שני מסלולי פעולה: המסלול
29 האחד, הנשען על הפן ההסכמי של פסק הדין, הינו הגשת תביעה חדשה בה יתבקש סעד של אכיפת
30 פסק הדין. מסלול זה מתבסס על התפיסה לפיה ההסכם שאומץ בפסק הדין יוצר עילה חדשה אשר
31 ניתנת לתבוע על פיה (זוסמן, עמ' 550); המסלול השני, הנשען על הפן השיפוטי של פסק הדין, הינו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1 אכיפה של פסק הדין באופן ישיר, כפסק דין רגיל (רע"פ 7148/98 עזרא נ' זליזנאק, פ"ד נג (3) 337,
2 345 (1999) (להלן – פרשת עזרא)). חובה לציין כי לא בכל מקרה פתוחים שני המסלולים בפני
3 המבקש אכיפה. בעניינו מתעוררת השאלה מתי פסק הדין שניתן בהסכמה הינו אכיף בלא שיהא
4 צורך בהגשת תביעה חדשה לאכיפתו. התשובה שניתנה לכך בפסיקה היא כי הדבר תלוי במידת
5 הבהירות של פסק הדין. פסק דין הנותן תוקף להסכם פשרה בין הצדדים הינו בר אכיפה אם
6 הוראותיו ברורות ומסוימות במידה המאפשרת את אכיפתו ללא נקיטת הליך משפטי חדש. במקרה
7 שפסק הדין אינו נהיר דיו, אין מנוס מהגשת תביעה חדשה אשר עילתה פסק הדין המוסכם (ע"א
8 1193/93 תשלו"ז השקעות בע"מ נ' עזבון המנוח מיכאל שנקר ז"ל (פורסם בנבו), 19.6.1996); ע"א
9 556/75 הנ"ל, עמ' 11)... עם זאת, יש להדגיש כי לא כל אי בהירות תמנע את אכיפתו של פסק הדין
10 המוסכם. כאשר מדובר באי בהירות הניתנת להסרה באמצעות המנגנונים המיועדים לכך בהליכי
11 האכיפה, כגון בקשה להבהרת פסק דין לפי סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן –
12 חוק ההוצאה לפועל), אין הדבר מונע אכיפה ישירה של פסק הדין שניתן בהסכמה".
13
14 בע"א (ת"א) 2194/03 יצחקי חפירות ומבנים בע"מ נ' צמנטכל קרקע ומבנים בע"מ (פורסם בנבו
15 10.1.06), הבהירה כבי השופטת י. שטופמן את שלושת האפשרויות הקיימות בעניין אכיפתו של פסק
16 דין בהליכי הוצאה לפועל, לרבות באשר לאפשרות לקבלת הבהרה לפי סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל,
17 תשכ"ז-1967. ובלשונה:
18
19 "... ניתן לציין שלוש אפשרויות או שלושה מצבים, בעניין אכיפתו של פסק דין, בהליכי הוצל"פ.
20 האחד, עניינו אכיפת פסק דין ברור ונהיר, או למצער, פסק דין אשר אינו מחייב פרשנות מהותית,
21 לתוכנו של פסק הדין. לעניין זה, מוסמך ראש הוצאה לפועל לבחון את פסק הדין, ולדאוג להוצאתו
22 מן הכוח אל הפועל, בהתאם להוראות פסק הדין.
23 השני, עניינו אכיפת פסק דין אשר ניתן לפרשנויות שונות, או כזה, אשר תוכנו אינו ברור. לעניין זה,
24 מוסמך ראש הוצאה לפועל מכוח סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל, לפנות בכתב אל בית המשפט אשר
25 נתן את פסק הדין לקבלת הבהרה.
26 השלישי, עניינו אכיפת פסק דין אשר אינו ניתן לביצוע, או שביצעו כרוך בהכרעה בנתונים
27 עובדתיים שונים וכד'.

28 או אז, באין, למעשה פסק דין הניתן לביצוע במסגרת הליכי הוצאה לפועל, מופנה הזוכה לקבלת סעד
29 מבית המשפט המוסמך. בין על דרך של הגשת תביעה מתאימה לבית המשפט המוסמך ובין בדרך
30 משפטית אחרת, על פי העניין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1 טעמם של דברים, באופי פעולתו של ראש ההוצאה לפועל, שהינו 'ערכאת הביצוע' של פסק דין,
2 שהיא בעלת אופי משפטי-מנהלי, אשר אינה מתאימה לקיומם של דיוני הוכחות, הכרוכים בשמיעת
3 עדויות והבאת ראיות לרוב, בעניינם המהותי של הצדדים".

4
5
6 הן בית המשפט קמא והן כבוד הרשמת הפנו להלכות אלו או אחרות בהחלטותיהן (ר' בעמ' 5 להחלטת
7 הרשמת וס' 29-30 לפסק-דינו של בית המשפט קמא).

8
9 אין גם מחלוקת כי במסגרת בקשת המשיבה לסגירת תיק ההוצאה לפועל, שהייתה לפני כב' הרשמת,
10 טענה המשיבה כי במספר עניינים, הנוגעים לסעד המבוקש ע"י המבקש (קבלת הפיצוי המוסכם)
11 ההסכם טעון פרשנות וכי "המדובר בהסכם המחייב קביעה שיפוטית בקשר לנקודה זו – שכן מדובר
12 בסעיף שפירושו אינו ברור על פניו באופן שאינו משתמע לשתי פנים ולפיכך נדרשת קביעה שיפוטית
13 בראש ובראשונה בקשר לסכומים אותם ניתן להגיש לביצוע באמצעות ההוצאה לפועל" (ר' ס' 20
14 לאותה בקשה מטעם המשיבה) וכי בנסיבות אלו לרשמת ההוצאה לפועל "אין את הסמכות לפרש את
15 פסק הדין ו/או את ההסכם לו הוא נותן תוקף" (ס' 25 לאותה בקשה).

16
17 המחלוקת היא באשר לאופן בו ראו כב' רשמת ההוצאה לפועל, לעומת כב' בית המשפט קמא, את הדברים.
18 בעוד שכב' רשמת ההוצאה לפועל לא מצאה אי בהירות בפרשנות סעיפי ההסכם השנויים במחלוקת בין
19 הצדדים, פירט ביהמ"ש קמא בהרחבה את עמדתו מדוע במספר עניינים, הרלוונטיים לזכאות המשיב
20 לקבלת הפיצוי המוסכם, הן הפרשנות לה טוענת המשיבה והן הפרשנות לה טוען המבקש הן בגדר
21 פרשנויות אפשריות על פי לשון ההסכם, ומשכך ההכרעה ביניהן טעונה הכרעה שיפוטית.

22
23 כך, באשר לשיעורו של הפיצוי המוסכם המגיע מהצד המפר את ההסכם הפרה יסודית, קובע סעיף 22
24 להסכם כי פיצוי זה הוא "פיצוי קבוע מוסכם ומוערך מראש בסכום של 10% מסך מלוא התמורה,
25 אשר מגיעה בגין מכירת הנכס, ללא כל צורך בהוכחת נזק". כב' רשמת ההוצאה לפועל סברה כי
26 משהתמורה המלאה מוגדרת בהסכם המכר (בס' 3 ג') כ-1,940,000 ₪ אזי הפיצוי המוסכם מהווה
27 בהכרח 10% מסכום זה (194 אלף ₪). לעומת זאת, בית המשפט קמא בפסק-דינו סבר כי הפרשנות
28 אותה מציגה המשיבה, ולפיה הפיצוי המוסכם צריך לעמוד על מחצית בלבד מהסכום האמור,
29 משהתמורה אשר מגיעה בגין מכירת הנכס על פי הסכם המכר אינה על פי שווי המלא של הנכס אלא
30 הממכר הוא בחלקו של המבקש בנכס בלבד (קרי מחצית מהזכויות בו) היא פרשנות אפשרית, לאור
31 הלשון בה נוקט הסעיף הנ"ל שציין כי הפיצוי הוא מסך מלוא התמורה " אשר מגיעה בגין מכירת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1 הנכס". אני סבור כי מסקנה זו אליה הגיע בית המשפט קמא, לפיה הדברים אינם חד משמעיים ולא
2 ניתן לפסול את פרשנות המשיבה על הסף, היא החלטה סבירה. איני מקבל את עמדת המבקש לפיה
3 בית המשפט קמא נדרש ל"לוליינות פרשנית שנועדה מלכתחילה להפוך על פיה את החלטת רשמת
4 ההוצל"פ ולקדם את המדיניות השיפוטית האישית" (כנטען במבוא לבר"ע), ושאר הטענות הקשות
5 אותן טען המבקש כלפי בית המשפט קמא, לשם הגעה למסקנה זו.
6

7 זאת ועוד, אם בטוח המבקש בצדקתו, לא צריך להיות כל חשש בליבו מפסיקת בית המשפט קמא,
8 שכן כל עיוות דין לא נגרם לו בעקבותיה. בית המשפט קמא כאמור לא הכריע לגוף המחלוקות
9 הפרשניות בין הצדדים בקשר להסכם ואף הבהיר כי אינו הערכאה המוסמכת לדון באלו. היה זה
10 המבקש עצמו שעובר לפנייתו ללשכת ההוצאה לפועל למסלול של ביצוע פסק הדין ואכיפת חיוב
11 המשיבה בתשלום הפיצוי המוסכם בגין הפרה יסודית נטענת(של אי הפקדה של יתרת הכספים אותם
12 הייתה המשיבה אמורה להפקיד ביום 18.7.14) עתר לפני בית הדין הרבני, בחודש יולי 2014, במסמך
13 הנושא כותרת "הפרת הסכם יסודית בקשה לביטול חוזה מכר" לחיוב המשיבה בתשלום 194,000 ₪
14 כפיצוי מוסכם בגין אותה הפרה יסודית נטענת (הדברים מצאו את ביטויים בס' 8 לפס"ד של ביהמ"ש
15 קמא. המסמך המדובר צורף כנספח להודעת הערעור של המשיבה שהוגשה לבית המשפט קמא). אם
16 ההסכם "ברור וצח כבדולח" כגישתו (ס' 122 לבר"ע), אינו טעון כל פרשנות (ומכל מקום פרשנותו
17 להוראות ההסכם היא הנכונה) - אזי מבוקשו יינתן לו, בסופו של יום, במסלול של אכיפת הפן
18 ההסכמי של פסק-הדין, אליו מפנה מלכתחילה.
19
20

סוף דבר

21 לאור כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית.
22
23

24
25 לבקשת רשות הערעור לא התבקשה תשובה אך לבקשה לעיכוב ביצוע, שהתקבלה, התבקשה
26 והתקבלה תגובה מטעם המשיבה. החלטתי להיעתר לאותה בקשה נבעה מנימוקים שלא הובאו
27 בבקשה (ראו אותה החלטה) ומשכך לא פסקתי הוצאות במסגרתה. משהחלטתי כעת על דחיית הבר"ע
28 – אני מחליט שלא לעשות צו להוצאות וכל צד ישא בהוצאותיו.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-01-60652 ו.ש. נ' ו.א.

1 הכספים שהופקדו בקופת בית המשפט קמא עד להכרעה בערעור (לפני בית המשפט קמא) ושבהחלטתי
2 מיום 15.2.17 הוריתי כי ישוחררו רק עם ההכרעה בברי"ע שלפניי – ישוחררו לידי הגורם שהפקידם
3 רק לאחר יום 31.3.17 (כולל), ככל שלא תתקבל מאת המבקש (לבית המשפט קמא) החלטה שיפוטית
4 המורה אחרת (שאז, על בית המשפט קמא לפעול לפיה).

5
6 העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות בא כוחו.

7
8 מתיר פרסום החלטה במתכונת בה נחתמה – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

9
10
11
12
13 ניתנה היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

14
15
16

שאוֹל שוֹחֵט, שופֵט